

**Sentencja**

- 1) Artykuł 138 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/88/UE z dnia 7 grudnia 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że nie zabrania on, by w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym odmówiono sprzedawcy możliwości skorzystania z prawa do odliczenia w odniesieniu do dostawy wewnątrzspółnotowej, o ile zostanie wykazane, że w świetle obiektywnych danych sprzedawca ten nie spełnił obowiązków, jakie ciążyą na nim w zakresie dowodowym, albo że wiedział lub powinien był wiedzieć, iż dokonywana przezeń czynność stanowi część składową oszustwa popełnianego przez kupującego, i nie podjął wszelkich racjonalnych środków znajdujących się w jego mocy w celu uniknięcia swego udziału w tym oszustwie.
- 2) Zwolnienie dostawy wewnątrzspółnotowej w rozumieniu art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/88, nie może zostać odmówione sprzedawcy z tego tylko powodu, że administracja skarbowa innego państwa członkowskiego wykreśliła numer identyfikacyjny VAT kupującego, przy czym choć wykreślenia tego dokonano po dostawie towaru, miało ono skutek wsteczny od dnia wcześniejszego w stosunku do tej dostawy.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif — Luksemburg) — DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C przeciwko Administration des contributions en matière d'impôts**

(Sprawa C-380/11) (<sup>1</sup>)

**(Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 49 TFUE — Przepisy podatkowe — Podatek majątkowy — Warunki przyznania korzystania z obniżenia podatku majątkowego — Utrata statusu podatnika podatku majątkowego w wyniku przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego — Ograniczenia — Uzasadnienie — Nadrzędne względy interesu ogólnego)**

(2012/C 355/10)

Język postępowania: francuski

**Sąd krajowy**

Tribunal administratif

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: DI VI Finanziaria SAPA di Diego della Valle & C

Strona pozwana: Administration des contributions en matière d'impôts

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal administratif — Wykładnia art. 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek majątkowy — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie korzystania z obniżenia podatku majątkowego od spełnienia warunku pozostawania podatnikiem tego podatku w danym państwie członkowskim przez pięć kolejnych lat podatkowych — Utrata statusu podatnika podatku majątkowego w wyniku przeniesienia siedziby do innego państwa członkowskiego

**Sentencja**

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w świetle okoliczności sprawy w postępowaniu przed sądem krajowym sprzeciwia się on przepisowi państwa członkowskiego, na podstawie którego obniżenie podatku majątkowego jest uzależnione od warunku pozostawania podatnikiem tego podatku w trakcie pięciu kolejnych lat podatkowych.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 6 września 2012 r. — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej i Rzeczpospolita Polska przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawy połączone C-422/11 P i C-423/11 P) (<sup>1</sup>)

**(Odwołania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Niedopuszczalność skargi — Reprezentacja przed sądami Unii — Adwokat — Niezależność)**

(2012/C 355/11)

Język postępowania: polski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (przedstawiciele: D. Dziedzic-Chojnacka i D. Pawłowska, radcowie prawni), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar oraz A. Kraińska i D. Lutostańska, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun et A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Odwołania od postanowienia Sądu (siódma izba) z dnia 23 maja 2011 r. w sprawie T-226/10 Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej przeciwko Komisji, w którym Sąd uznał za niedopuszczalną skargę Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2010) 1234 z dnia 3 marca 2010 r. wydanej na podstawie art. 7 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 108, s. 33), w której instytucja ta nakazała polskiemu organowi regulacyjnemu w dziedzinie usług telekomunikacyjnych i pocztowych wycofanie dwóch zgłoszonych projektów środków dotyczących hurtowego rynku wymiany ruchu IP (IP tranzyt) (sprawa PL/2009/1019) oraz hurtowego rynku wymiany ruchu IP (IP peering) z siecią Telekomunikacji Polskiej S.A. (TP) (sprawa PL/2009/1020) — Błędna wykładnia art. 19 akapity trzeci i czwarty statutu Trybunału Sprawiedliwości w związku z art. 53 akapit pierwszy tego statutu, a także